Svenska Canada-Tidningen

Utgifven hvarje torsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

BOX 3074. TELEPON GARRY 3174.
486 LOGAN AVE. WINNIPEG, MAN.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Half år do	60
Tre månader	35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Half år do	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerade bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända båda den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressslappen.

F. A. HAMBERG,
Manager.

SKFULLMAKTIGADE REPRESENTANTER FÖR SVENSKA CANADA-TIDNINGEN:

O. L. Enström, P. M.	Edenville, Alta.
P. E. Ringström, P. M.	Ringvall, Alta.
G. J. Pehrson, P. M.,	Odin, Alta.
A. Westman, P. M.	Midale, Sask.
John E. Foreman, P. M.,	Scandinavia, Man.
Frank Illletrand	Hilltop, Man.
J. E. Anderson, P. M.,	Net of Lake, Sask.
Gust. Forssell, P. M.,	Falun, Alta.
Alfr. Åkerlindh,	Ottawa
A. P. Peterson,	Prince Albert, Sask.
Gust. Olson,	Fort Arthur, Ont.
J. E. Falk, P. M.	New Hill, Alta.
Erik J. Haglof	Haglo P. O., Sask.
David Skoglund, 322 First Str.,	Edmonton, Alta.

TULL OCH RECIPROCITET.

För Svenska Canada Tidningen af Arvie Queber.

II.

SKYDDSTULLAR.

Då man fått tullen till världen måste den baseras på någon bestämd grundval. Därför började man räkna ut hvad det kostade att tillverka en sak och hvilket pris man i marknaden måste begära för den inhemska produkten och samtidigt tillförsäkra arbetaren skälig ersättning för sitt arbete. Sedan sag man efter hvad utlänningarna utbjödo samma vara för, och belade denna med tillräckligt hög tull för att göra priset på alla importerade artiklar högre än på inhemska.

Detta var endast en skyddsåtgärd, som i början visade sig vara ytterst välsignelsebringande och gagnelig för landets industri och ekonomi. Snart insåg man till och med att man genom att utsträcka principen kunde utvidga landets industri.

Man började producera helt och hållet nya alster, som förut endast kunde erhållas från utlandet; och den nya industrien, som ännu endast låg i sin linda, behöfde extra stort skydd, emedan man ej uppnått samma färdighet som utlänningen i tillverkningen. Men på grund af det höga tullskyddet steg tillverkningen och industrien frodades och utvecklades, och landets välstånd ökades med snabba steg.

Detta välstånd var emellertid ej så stort som en ytlig undersökning gaf vid handen. Det var visserligen sannt att arbetaren ej behöfde gå sysslolös, och att han fick bättre betalt för sin möda; men det är ock sannt att lefnadsomkostnaderna stego i betänklig grad, så att arbetaren ändå ej fick så särdeles mycket till öfvers.

Dessutom uppstod en hel ny kår af tjänstemän, om hvilka man förut ej haft den ringaste aning. Tullverket måste vara representeradt öfveralt, till och med i smärre hamnar — ja, man måste till och med ha så kallade kustroddare, hvilkas åliggande det var att kryssa fram och tillbaka utefter stränderna och se till att inga smugglare kunde bryta tullagens bud.

I första början hade tullen inbringat ej så liten inkomst till statskassan; men sedan man fått tullpersonalen väl organiserad, fått ett väldigt antal högre och lägre tjänstemän att aflöna, byggt och inköpt tullbåtar och tullhus, samt ett särdeles invecklad bokföringssystem och en oändlig rad olika blanketter och formulär, erfor man att tulluppbörden vid årets slut ej lämnade ett namnvärdt stort öfverskott.

Arbetarklassen var emellertid den, som hade största nyttan af tullen, ty de köpte minst af fabriksalstren, och hade följaktligen jämförelsevis liten känning af det höjda priset på varorna. Men landtbrukarna började knota öfver att allting de måste köpa var så omänskligt dyrt, och därför yrkade de på tull på landtmannaprodukter, så att de mera gynnade utlänningarna ej skulle kunna undersälja dem i marknaden. Lagstiftarne, bland hvilka fannos rätt många bönder, påverkades af de kraftiga argumenten, och snart antog riksdagen en lag som förordnade om tull på spannmål, kreatur, kött, mejeriprodukter, etc. Och nu först fick arbetaren känna hvad det smakade att hafva tull.

På grund af det starka tullskyddet hade industrien omorganiserats, så att den lille mästaren nästan undanträngts af fabrikanten, och denne gaf nu anställning åt en större eller mindre arbetsstyrka, som för honom representerade endast så och så många par armar. Då arbetarens lefnadsomkostnader började stiga, uppstod ett väldigt knot, ty har hårdt man än arbetade kunde man ej få debet och kredit att gå ihop, hur sparsamt man än försökte att lefva. Arbetare fordrade därför högre lön för sina sträfvanden, något som arbetsgifvarne på det beständaste opponerade sig emot.

Nästa steg var sammanslutning af arbetare i fackföreningar, som först samlade alla yrkesmän inom ett fack i slutna led, och sedan uppträdde såsom en hel enhet, antingen för ett visst distrikt eller för hela landet, och framställde sina löneanspråk på ett sätt, som ej kunde misstydas. Arbetsgifvarne hade endast att välja på två ting: gifva arbetarne hvad de begärde eller stänga sina fabriker.

Så började arbetsgifvarna organisera sig, samt sluta förbund i offensivt och defensivt ändamål. En stor fond samlades för att beskydda de arbetsgifvare som utsattes för strejk; men arbetarna hade på enahanda sätt vetat att inrätta sitt försvar, och så kommo de eländiga och förödande strejkerna och lockouterna, tillika med boykotter, som härjat vårt moderland och detta land, — ja, hela den civiliserade världen under de senare åren.

Efter hand ha arbetsgifvarne fått gifva med sig och bevilja sina arbetare löneförhöjning; men samtidigt ha lefnadsomkostnaderna stigit, så att man alltjämt får höra klagomål öfver svårigheten att få debet och kredit att gå i hop.

I en senare artikel skall jag återkomma till skyddstullens arbetssätt, och förklara hur det varit tullsystemet möjligt att åstadkomma en sådan revolution i vår nationalekonomi och vårt samhällsväsende.

ANTI-SALOON LIGANS MÖTE.

I måndags kväll traskade gammern till Skandinaviska Missionskyrkan för att besöka anti-saloon ligan. Jag gick visst icke dit för att jag var så särdeles intresserad af saken, ty ehuru jag bott i Förenta Staterna, där ligan har sin hemvist, allt sedan den först föddes, har jag ännu aldrig sett något praktiskt arbete, något som kunde blifva beständande komma från denna organisation.

Vid mötet i måndags kväll hyste jag ej heller förhoppning om någon förbättring i det stycket, emedan inledningsföredraget skulle hållas af professor Lundkvist, hvilken jag tycker om såsom människa och hört omtalas såsom en styf talare; men då han ock predikar i kyrkorna, vägade jag ej hoppas att från honom få höra annat än ett föredrag i den gamla trallen, sak samma hur vältalande det än var.

Men jag hade gjort upp räkningen utan värden. För det första fick jag ej höra ett vältalt föredrag, såsom jag väntade, ty professorn var indisponerad, talorganen voro så i olag, att jag är viss om att talaren hälst icke skulle ha velat säga någonting alls. Om ni någon gång försökt hålla tal då ni är så förkyld att ni knappast kan tala, förstår ni precis hvad jag menar. Men, med en tjäll emodig kraftansträngning uppträdde mr Lundkvist och höll ett praktiskt nykterhetsföredrag; han påpekade att kyrkoförsamlingarna förstode goodtemplarnas verksamhet och visste att den var god, och att goodtemplarne uppskattade de religiösa församlingarnas sträfvanden, så att ingen oenighet dem emellan borde förekomma. Man ville naturligtvis få allt folket kristet om detta läte sig göra; men, sade han, om vi ej kunna det, så låt oss åtminstone få dem att blifva nyktra, så är ett stort steg vunnet.

Professor Lundkvist framhöll äfven en annan sak, som är ytterst viktig för vårt folk, nämligen missionsarbete ute i skogarna och utefter järnvägarna, där våra landsmän i stora skaror fälla urskogarnas jättar och rödja och bana väg för den frustande ånghästen. Han omtalade att en ung man gått fram genom dessa kampar, arbetat vid sidan af de andra och på kvällarna gifvit dem lektioner i engelska och på andra sätt väckt deras intresse för andlig odling; och följden hade varit den att arbetarne förlorade lusten att fara till staden för att där i sus och dus förstöra sina hårdt förvärfvade slantar.

Detta var både praktiskt och viktigt, men professorn hade ännu ett godt förslag att komma med. Han föreslog att en missionär skulle tillsättas här i staden, för att taga vara på anlända immigranter och föra dessa på rätt strå, skaffa dem goda platser att bo på, och varna dem för faran af krogliffvet samt styra dem i vägen för nykterhetsvännerna.

Jag vill förbigå en hel del som prataides vid sidan af saken, ty alla de gamla vittnesbörden, som vid sådana tillfällen bruka afläggas, kunna de flesta till förut. Men gammern tog sig friheten upplysa, att då det blef fråga om lokal för en dylik missionär, så hade vi ett Svenskt Folkets hus i görningen, ett företag som nog kunde göras skandinaviskt om norrmän och danskar visade sitt intresse för saken. Detta tyktes slå an på flertalet, och det är troligt att vi på byggnadsföreningens möte i morgon, tredag, afton få se många för verkligt praktiskt reformarbete intresserade närvarande. Mötet hålles på Svenska Canada Tidningens kontor.

Mr Hallonquist, som kanske har större erfarenhet med nykomlingar än någon annan svensk i Winnipeg, förklarade att det endast fanns ett sätt att få svenskarna att låta bli att supa, och det var att stänga alla krogar. Gammern vill visst inte bestrida rätigheten af denna uppgift, försåvidt den berör invandrarnas smak för rusdrycker, ty det har mr Hallonquist sett på närmare håll än jag.

Men det finnes en annan sak, som jag sett på nära håll, och det är resultatet af att stänga krogarna. Jag har nämligen varit bosatt i North Dakota, där man inte har några krogar alls, och där man får se lika många berusade personer per tusen invånare som rätt här i Winnipeg — ja, kanske litet till på köpet.

Då man kommer in i en liten småstadshåla i North Dakota får man snart se ett par apotek, oftast sida vid sida. Om man inte känner till förhållandet där, så kan man lätt tro att hälsotillståndet är dåligt i norra Dakota, men saken är den att apoteken få rätt att sälja whisky och annan sprit om vederbörande innehar doktorsrecept, och så uppsättas apotek med en provisor som får gå och gälla för doktor, och det är denne som utskrifver recepten då man inte känner kunderna tillräckligt väl att sälja utan sådant.

Därnäst finnas lönnkrogar i massa, och huru man än söker att utrota denna pesthärd, har man icke lyckats, ty efter ett 20-årigt arbete står man alltjämt på samma ståndpunkt som då man började.

Och om det tillfälligtvis skulle lyckas att få bort dem i ett eller annat distrikt, tillgriper allmänheten det fördärfliga medicindrickandet. De af våra landsmän, som på senare tiden kommit från Sverige, veta hur befolkningen i obygderna dricka Lazarol, Stomatol, Salubrin och Hoffmansdroppar då de sakna tillgång på sprit. I North Dakota göra de lika dant, ehuru medicinerna ha andra namn, ty där tratta de i sig Kuriko, Peruna, Swamp Root, Pain Killer etc., allt med samma resultat — de få sig ett duktigt rus.

För att nu återgå till mötet, så tror jag att professor Lundkvist där sådde frö till en verksamhet, som kommer att utmynna i ett verkligt och praktiskt nykterhetsarbete, och detta glädjer gammerns hjärta; ty om vi kunna få något sådant till stånd kan man alltid lita på gamlingens understöd. Men den som inte kan med en rörelse som går i skef riktning, är

Traska Patrullo.

ANGÅENDE "NORDENS" MIDSOMMARFEST.

Anhålles om plats i eder ärade tidning för nedanstående:

Till vännen Traska Patrullo!

Detta är ingen ironi. Endast några anmärkningar till Traska Patrullo i Sv. Can. Tidningen för den 27 juni införd artikel under rubrik "Tidningspressen och allmänheten" och några upplysningar till sådana här i Winnipeg och annorstädes i Canada angående det klander som föreningen 'Nordens' midsommarfestkommitté fick uppbära för de dåliga anordningarna vid midsommarfesten den 24 juni.

Vännen Traska Patrullo hade antagligen af den tryckande hettan fått solstyng och sommarkomplen, och i misshumöret häraf föll han rätt in i rötmånaden — däraf hans rötmånadsfantasier. (Hoppas att vännen Traska nu efter detta mycka regnandet blifvit afsvalnad och kunnat bättre reflektera öfver sitt opus).

Att vi icke voro så styfva arrangörer af fester, skall jag villigt medgifva, men att vi saknade "själfförtroende" och voro så "inkompetenta" det visste vi icke — icke heller föreningen "Norden", som gaf oss uppdraget att föranstalta om festen. Vid nästa tillställning bli vi nog inte invalda, men möjligen — Traska Patrullo.

För att allmänheten skall bli i tillfälle att närmare känna Norden, "Nordens" inre organisation, vill jag här anföra något. Föreningen äger f. n. tre skilda kassor. Så är den egentliga sjuk- och begrafningskassan separerad från den s. k. pienie-fonden. Den tredje är byggnadsfonden. Från den egentliga sjukkassan utgår endast sjuk- och begrafningshjälp samt andra löpande utgifter, medan pienie-kassan är såsom en garantifond för misslyckade festligheter (eller lät mig säga: för okompetenta arrangörer!), så att icke hufvudkassan må därför blifva lidande. Hittills har det funnits pengar i pienie-fonden(!), och när det gällt att lämna bidrag till någon behöfvande utom föreningen, har denna fond blifvit anlitad. Så blef det för några år sedan sändt till de nödlidande i Sverige omkr. 300 kr., och äfven till behöfvande inom vår egen koloni har det blifvit skänkt pengar, för att nu icke nämna hjälpen till Carlsons hjälpfond. Detta är ett vackert exempel af föreningen 'Norden' och dess medlemmar, hvilket äfven bevisar att de kommittéer, som under de senaste årens loppa arbetat för "Nordens" fester verkligen äga "själfförtroende" och haft både allmänhetens såväl som föreningens väl närmast i sytte.

Låt oss antaga att midsommarfesten blifvit omintetgjord af regn och storm och kommittéen haft stora utgifter både för annonsering och tryckning, och ingen garantifond funnits; då hade förlusten fått utgå från den egentliga kassan. Detta hade då varit en förlust för föreningen, som icke så snart hade reparerad. Kanske hade då Sv. Can. Tidn. godhetsfullt strukit ett kors öfver sin annonsräkning? Nix! Men vännen Traska Patrullo hade önskat att kommittéen annonserat minst en half sida i Sv. Can. Tidn. och utdelat ett dussin biljetter gratis. Men märk: Det var icke till förmån för Sv. Can. Tidn. som "Norden" höll sin midsommarfest, utan för sin pienie-kassa och för att på ett värdigt sätt fira midsommardagen bland vårt folk här i Winnipeg samt på så sätt blifva i tillfälle att räcka en hjälpsam hand vid behof.

Hara kunde kommittén veta att Sv. Can. Tidn. blifvit ett så stort annonsmedium? Men för ovänlighetens skull tog tidningen sig för att "puffa" för "Nordens" fest — tog sig själf äran af att festen var så välbesökt. Men den var äfven väl annonserad i andra tidningar och genom affischer. (Dessutom annonserar sig "Norden" bäst själf).

Det var således Sv. Can. Tidn. som gjorde "business" på tidningsmannavis (?) och föreningen 'Norden' fick tjänstgöra som bulvan. Hvilken som hade äran af "gubbarna" vet jag icke men tror att föreningen "Norden" kände sig icke allt för smickrad af att skylta under dem.

Ett ord i all vänlighet till Traska Patrullo: När ni nästa gång traskar i väg att klandra, så låt icke er afundsjuka få makt med eder (t. ex att räkna ut "Nordens" förtjänst och förlust på midsommartesten), utan tänk på satsen: "Det är saligare att gifva än att taga". Om en affärsman skänker 100 pd mjöl till ett pris (äfven de på sätt och vis i annonssyfte, och det är hans business), så är den som vinner priset berättigad till det, och hvarken ni eller vinnaren bör i så fall känna eder misstbelåna.

* * *

Tidningspressen är gjord för allmänheten och icke allmänheten för tidningspressen. Tidningspressen bör uppmuntras af allmänheten, om den befinnes värdig, om icke: "då vore det bättre att en kvarnsten bundes om dess hals och den sänktes i hafvets djup".

Karbasen.

Jag har intet emot att fortsätta frianonseringen af föreningen Norden, ty den föreningen är sådan, att vi ha all orsak att vara stolta öfver den. "Karbasen" begår emellertid samma misstag som kommittéens ordförande, det nämligen att se allting genom andra glasögon än han gjorde förrän han läst kritiken. De argument, som Karbasen här, i ett ännu icke afsvalnadt misshumör anfört, kunde lätt besvaras, men jag frukta att den värde insändaren ej komme att läsa svaret så länge han är sysselsatt med att hålla reda på mitt hälsotillstånd, och därför vill jag låta udda vara jämt.

Traska Patrullo.

VÅD ÄR "THE SCANDINAVIAN-CANADIAN ANTI-SALOON-LEAGUE?

Är den afsedd för att vara en förening att hålla bönemöten, eller är den till för att göra ett praktiskt nykterhets- och upplysningsarbete bland vårt folk?

Det intryck undertecknad fick av ligans sista möte i Skand. Missionskyrkan är att den har totalt frångått alla de principer som kännetecknade en praktiskt arbetande organisation eller vad sägs om att på ett allmänt möte upptaga halva tiden med långrandiga böner och sånger samt religiösa vittnesbörd, för att sedan förkorta tiden till den minsta möjliga för dem som kunde hava något av nytta att säga i och för sättet att bedriva arbetet. Nej, mina vänner, låten 'business be business' och starta ett möte i parlamentarisk ordning; med ett ord låtom oss blifva praktiska och arbeta på neutral mark. När vi ha samlats för att diskutera allmänna frågor så låtom oss göra detta och icke förspilla tiden med onödigt prat.

En fråga till Anti-saloon-ligans styrelse: Vill ni eller vill ni icke hava allmänheten till hjälp? — Om ni inte vill, så fortsätt som ni ha börjat, men om ni önska oss så tag bort allt onödigt och gå rakt på sak. Anti-saloon-ligan är ingen plats för religiösa sånger och guitarr klink, som det hittills varit haver.

Som nu t. ex. vid det här ovan relaterade mötet hade allmänheten gått dit för att få höra ett godt föredrag av den populäre professor Lundkvist över de frågor som voro uppsatta och han hade med all säkerhet haft mycket lärorikt att säga om han fått tid på sig.

Hon undkomoperationen

Hur mrs. Reed i Peoria, Ill., undgick kirurgens knif.

Peoria, Ill. — "Jag önskar att hvar och en måtte erfara hvad Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound uträttat för mig. Jag led i två år. Doktorn sade att jag hade en växt och att min enda räddning vore en operation. Min moder köpte åt mig Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, och i dag är jag en frisk kvinna. Jag led i flera månader af flytning, och eder Sanativa Wash hjälpte mig. Det är mig ett nöje att för alla människor omtala hvad edra mediciner uträttat för mig. Ni kan offentliggöra mitt intyg och visa det för hvar och en som vill se det, och jag besvarar beredvilligt bref". — Mrs. **Christina Reed**, 105 Mound St., Peoria, Ill.

MRS. LYNCH UNDGICK ÄFVEN EN OPERATION.

Jessup, Pa. — "Allt sedan mitt fjärde barns födelse hade jag svår organisk åkomma. Jag hade smärtor som ingen kunde tro, som ej själf utstått dem. Sjukdomen räckte i tre månader och jag afskedade två läkare, som endast kunde hjälpa mig genom operation.

Då rekommenderade en väninna Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, och sedan jag begagnat det i två månader var jag en frisk kvinna." — Mrs. **Joseph A. Lynch**, Jessup, Pa.

Kvinnor, som lida af kvinnosjukdomar, borde försöka Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, som är det hittills värksammaste läkemedel i världen. Särskildt borde hvarje kvinna försöka detta innan hon underkastar sig operation.

Låtom oss för framtiden ena oss om att arbeta praktiskt och gå rätt på sak och vi skola finna att vi kunna uträtta mera arbete och deltagarne skola gå hem mer tillfredsställda öfver resultatet av sammankomsten och glädjas och längta efter nästa tillfälle att få komma samman för att med mera förstånd och energi arbeta för det mål vi satt oss före.

Jag vill härmed inte på något sätt utfala någon ringaktning för religion eller religiös tro; vare detta långt ifrån mig; utan jag respekterar varje mans tro, när den är sann och uppriktig, den må vara religiös eller antireligiös. Vad jag velat säga är det, att när vi göra i politik så låtom oss göra politik, och nykterhet när vi skola göra nykterhetsarbete samt religion då det är tid därför. Allt bör hava sin tid!

Winnipeg, den 16 juli, 1912.

O. L. Holmgren.

DÖDE I SVERIGE.

I Stockholm.

Byggmästaren P. A. Thorstenson, 84 år. — Skådespelerskan Erika Törnberg, 57 år. — Fröken Anna K. Wikström, 75 år. — Fröken Hilda Goldén. — Ombudsmannen vid sjömanshuset, O. E. Nylén, 78 år. — L. J. Liedgren, 46 år. — F. förvaltaren L. W. Gyllenhammar, 74 år. — Ankefru Emilia L. Nygren, 71 år. — Kapten W. Heijkenskjöld, 54 år. — F. d. läroverksadjunkten B. A. A. Halm, 73 år. — Fabrikören A. Olausson, 63 år. — Döfstumsmissionären E. P. Nordlander, 59 år. — Bankdirektören Emilia Adelgren, 75 år. — Öfvermaskinisten Fr. Thelander, 63 år. — Praktiserande läkaren, dr Aug. Bergstrand, 78 år. — Fabrikör M. Grönberg, 60 år. — Kamreraren L. A. G. Hulphers, 60 år. — Ankefru Amalia M. Olander, 94 år. — F. urfabrikören L. Sandgren, 94 år. — Ankefru M. J. Riis, 88 år. — Ankegrefvinnan C. Kalling. — F. postmästaren A. M. L. Carlson, 72 år.

I landsorten:

Kontorschefen vid Hahns reseffektfabrik Fritz Hernqvist, Göteborg, 30 år. — Underläkaren vid Lunds asyl, Aug. Nordberg, 63 år. — F. nämndemannen A. F. Gustafsson, Rude, V. Vingåker, 75 år. — Stationsskrifvaren A. J. Andersson, Helsingborg, 43 år. — F. kommunalnämndsordföranden E. Näsholm, Själevad, Ångermanland, 53 år. — N. E. Rosenberg, Göteborg, 38 år gammal. — Fröken Eva Ch. S. Knylenstierna, Eksäs, Torup, 83 år gammal. — Ankefru Sofia Dandernell, Köping, 82 år. — Ankefru Tekla Fjellström, Sundsvall, 71 år. — F. d. häradsskrifvaren K. G. Åstadius, Örebro, 70 år. — F. d. riksdagsmannen J. E. Nordin Stöde, 69 år. — Folkskolläraren J. A. Lindstedt, V. Karleby.—F. d. adjunkten vid Jönköpings h. allm. läroverk B. A. A. Hahn, 73 år. — Körsnären M. Zamore, Upsala, 58 år. — Källarmästaren A. Hurton, Sommen, 92 år. — Fru Maria Ch. B. Bengtsson, född von Segebaden, Kullingstorp vid Allingsås, 57 år. — Verkställande direktören i Ronneby ångslupsaktiebolag J. A. Svensson, 62 år. — Direktör B. Persson Boman, Skalleby, Torsby, 70 år. — Byggmästaren And. Lundberg, Rotebro, 73 år. — Cementbyggaren C. G. Karlsson, Elflösa, Fittja, 71 år. — Ankefru Kate Bogren, född Fenton, Partilled, Västergötland, 50 år. — Med. lic. P. J. Piscator, Kristinehamn, 87 år. — Kaptenen vid flottan C. O. Hafström, Romanäs sanatorium i Jönköpings län, 34 år. — Kamreraren vid Sundsvalls verkstäder E. Sundberg, Sundsvall, 52 år. — Provinsialläkaren i Grangärde distrikt F. Gustafsson, Sunnansjö, 60 år. — F. skomakaremästaren N. Melin, Arboga, 83 år. — Upsala läns landstingsseminariums föreståndarinna Maria E. Sjöö, Akademiska sjukhuset i Upsala. — Fru Hilda J. Hansen, född Winberg, Neglinge vid Saltsjöbaden, 68 år. — F. fabrikören J. Bergwall, Söderköping, 78. — Bokbindaremästaren Nils Jönsson, Upsala, 57 år. — Handlanden G. T. Sjödin, Järnavik, 77 år. — Fru Lydia Thermaenius, född Rosenström, Lunds lasarett, 59 år. — F. trävaruhandlanden M. Bodin, Bodista, Västernorrlands län, 92 år. — Läroverksadjunkten vid Karolinska läroverket i Örebro, John Persson, Mörbylånga, 51 år.

Svenska Ålderdomshemmet i New York City invigdes den 23 juni.

Vid en hagelstorm i trakten af Red Wing, Minn., den 30 juni, ihjälslogos 150 höns tillhörande Charles Peterson i White Willow.

Tidningspressen. Isaac Sundquist, som omkring ett-års tid varit anställd vid 'Sv. Am. Postens' i Minneapolis, Minn., redaktion har antagit liknande befattning vid 'Svenska Amerikanska Western' i Denver, Colo.

Lefnadsströtta. Själfmord har under de senaste veckorna begätts af Nils Rundberg i Lindsborg, Kans.; Andy C. Anderson i Aulne, Kans.; skomakaren Charles Carlson och arbetaren W. Erickson i Omaha, Nebr.; farmaren Charles Anderson i Ida Grove, Iowa; John Theo. Johnson i Sandy, Utah.

The Walker CANADA'S FINEST THEATRE

Phone Garry 2520.

9 Nights, Starting THURS., JULY 11
Usual Wed. and Sat. Matinees

WERBA & LUESCHER

Announce the now famous production of the Joyous Viennese Music and Gay Romance that Opera-Lovers of two continents are demanding all over again.

THE SPRING MAID
WITH
MIZZI HAJOS

The Hungarian Prima Donna who created the title role and is now making her final appearance in this opera, and

THE SAME REMARKABLE CAST, BALLET AND SPECIAL ORCHESTRA

Evgs., $2.00 to 25c. Mat. $1.50 to 25c.

Önskar Ni köpa eller sälga

så hänvänd eder till oss

Vi tekna äfven

Brandförskäring

i de bästa bolag

Farm Land Hus Tomter

Thornstad, Roed & Lidholm

643 Main St. Bon Accord Bl. Tel. Main 2874 Winnipeg.

Midsommar Realisation.

Vi spara er pängar hvarenda dag på era inköp, men litet mera än vanligt då vi ha realisation. Dessa priser gälla hela denna vecka och nästa vecka. Några noteringar från hvarje departement borde visa er att det är i edert eget intresse att draga fördel af detta tillfälle.

Carter's Little Liver Pills,	2 för 25c.
Thomas' Electric Oil	2 för 25c.
Fellows' Syrup	84c.
Keen's Senap, 4 lb. dosor,	75c.
Aromatic Cascara, 4 uns flaska,	17c.
Liquid Veneer,	17c. & 33c.
Ayer's Hair Vigor,	49c.
Beef, Iron and Wine, pint flaskor,	39c.
Sålladt fogelfrö,	2 lbs. 15c.
Rubber Handskar, pr. par,	45c.
Belladonna pläster,	10c. st.
Gauze, 5 yds.,	23c.
Ivory Soap, små och stora,	6c. och 10c.
Horlick's Milk, stor,	74c.
Robinson's Barley	19c.

The Gordon Mitchell Drug Co. Ltd

5 MINUTAFFÄRER. WINNIPEG, MANITOBA.

Flera fakta om McClary's "SUNSHINE" FURNACE

SOLENS STÄLLFÖRETRÄDARE.

Man har **intet obehag med damm** hos en "Sunshine" — då man **skakar ned** askan **drages dammet upp i damröret**, därefter **direkt** till rökröret där det hör hemma. Betrakta illustrationen och kom ihåg att öppna både "Dust" (dam) och "Direct Draft" (direkt drag) spjällen — de enkla anordningar som göra "Sunshine" **den renaste furnace i hemmet.**

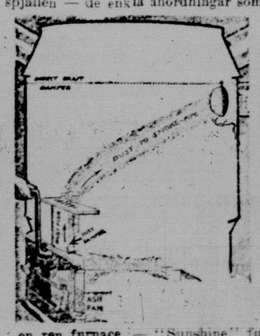

Se de berömda "cup joints" (kopplederna) här — askrummets ram — eldstadens två delar och domen, alla förenade genom vår koppled.

Det finns ett lager af asbestos cement i hvarje led — detta förenar alla delar på ett **permanent sätt**, och lämnar likväl rum för metallens svälluing och sammandragning.

Det är intet under att denna "Solens företrädare" kallas "Sunshine" furnacen — ty **den sprider den rena varma juniluften genom hela huset.**

Man behöfver inte begagna "overalls" då man sköter om en "Sunshine" furnace — Den har en stor, rymlig askpanna. All aska föres direkt till pannan genom askrännorna. Arbetet utföres på en eller två minuter. Ja, "Sunshine" är **en ren furnace.** — "Sunshine" furnacen bränner både kol, ved och koks. — Bafdleplåtarna (en ny McClarys uträttning) ökar afgjordt furnacens värmeförmåga.

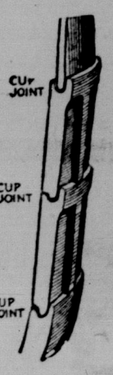

Men — besök McClary agenten i er hemstad. — Om ni ej känner honom så skrif till vår närmaste adress och vi vilja med omgående sända er ett introduktionsbref.

LONDON
TORONTO
VANCOUVER
ST. JOHN, N. B.

McClary's

MONTREAL
WINNIPEG
304 HAMILTON
CALGARY